

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΤΑ ΚΑ΄ ΠΑΥΛΕΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:

ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ.

Βέροια, 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

Με αισθήματα ιδιαίτερης ικανοποίησης και επιδοκμασίας παρακολουθούμε τα ΠΑΥΛΕΙΑ, τα οποία η ιερά Μητρόπολη Βεροίας δια μία εικοσαετία διοργανώνει συνεχώς, προκειμένου να τιμήσει και να γνωρίσει σε όλο του το μεγαλείο ο χριστιανικός κόσμος τη μεγαλύτερη προσωπικότητα που ανέδειξε ο Χριστιανισμός, τον Απόστολο Παύλο, αφού πολύ επιτυχώς η Εκκλησία μας τον ονόμασε **«ὁ πρῶτος μετά τὸν Ἐνα»**.

Η κατ' έτος καθιέρωση ιδιαίτερου θέματος συντελεί, ώστε να εξεταστούν οι ιδεολογικές θέσεις των απόψεων τού Αποστόλου Παύλου για όλα τα θέματα τής ζωής.

Επιθυμώ να εκφράσω την ιδιαίτερη επιδοκμασία μου για το καθορισθέν εφετινό θέμα του Συνεδρίου, **«Υπομονή και καρτερία στην σύγχρονη εποχή, κατά τον Απόστολο Παύλο»**, το οποίο συνάδει απόλυτα με τους δυσχέιμερους καιρούς που διέρχεται ο Ελληνισμός. Και ασφαλώς δεν εννοώ μόνο την τραγική οικονομική κατάσταση στην οποία περιήλθε η πατρίδα μας. Γί' αυτήν σοφότατα ελέχθη επιγραμματικώς από τον Οικουμενικό Πατριάρχη: **η οικονομική κρίσις είναι το αποτέλεσμα τής προηγηθείσης κρίσεως των αξιών τής ζωής**. Εννοώ κυρίως την ανατροπή των χριστιανικών αξιών, μέσω των οποίων ο Ελληνισμός έζησε και μεγαλούργησε δια μέσου των αιώνων. Εννοώ όχι μόνο τη νομιμοποίηση τής ανατροπής αυτής μέσω του κοινοβουλίου αλλά και την παθητική αδιαφορία και αποδοχή τής επί τα χείρω αυτής πορείας από το μεγαλύτερο μέρος τού Ελληνισμού. Εννοώ την απαξιωτική στάση των μειζόνων μαζών του λαού μας, έναντι των υπερουσιών αξιών τής ιστορίας μας, του πολιτισμού μας και των θεσμών μας.

Ο Απόστολος Παύλος, αφ' ότου ανέλαβε την ιεραποστολική του δράση, ταύτισε τη ζωή του με τους κινδύνους, τις κακουχίες, τις φυλακίσεις, τους ραβδισμούς και τέλος τον θάνατο. «Έν κόποις περισσοτέρως, έν πληγαῖς υπερβαλλόντως, έν φυλακαῖς περισσοτέρως, **έν θανάτοις πολλάκις**· υπό Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρά μίαν ἔλαβον, τρίς ἔρραβδίσθην, ἄπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἔναυάγησα, νυχθημερόν έν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνῶν, κινδύνοις έν πόλει, κινδύνοις έν ἐρημίᾳ, κινδύνοις έν θαλάσση, κινδύνοις έν ψευδαδέλφοις· έν κόπῳ καὶ μόχθῳ, έν ἀγρυπνίαις πολλάκις, έν λιμῷ καὶ δίψει, έν νηστείαις πολλάκις, έν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. (Κορ. Β' ΙΑ' 23-28)

Εκείνος βέβαια που μελετά τη Αγία Γραφή πολύ εύκολα διαπιστώνει ότι ποτέ δεν πτοήθηκε από κανένα κίνδυνο. Όχι μόνο επεδείκνυε υπομονή και εγκαρτέρηση σε όλες τις τρικυμίες τής ζωής του αλλά και απόλυτη πίστη στην Πρόνοια και την Αγάπη τού Κυρίου. Και αυτός ακόμη ο θάνατος δια τον Χριστό αποτελούσε κέρδος. **«ἀλλ' έν πάση παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστός έν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γάρ τὸ ζῆν Χριστός καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος»** (Φιλ. Α' 20-21).

Όταν κανείς μελετά την τρικυμιώδη ζωή τού Παύλου μέσω των Πράξεων τού Λουκά ή την αναβιώνει, μέσω των επιστολών τού ιδίου, τού δημιουργείται η εντύπωση ότι η ζωή Του είναι μια μουσική πανδαισία και ένας ύμνος δοξαστικός και ευχαριστιακός για τον Ιησού Χριστό. Όσο περισσότεροι είναι οι κίνδυνοι και οι τρικυμίες όσο και αν η πορεία τής ζωής του είναι επώδυνα σταυρική τόσο και πιο έντονα και πιο χαρούμενα ταυτίζει τη ζωή του με εκείνη του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και απολογούμενος, ούτως ειπείν, προς τους Γαλάτας και αισθανόμενος τη ζωή του πλήρως ταυτισμένη με τον Ιησού Χριστό, τους γράφει **«Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ έν ἐμοὶ Χριστός»** (Γαλ. Β' 20).

Ως εκ τούτου καμία θλίψη, καμία φυλάκιση, και καμία απειλή μαχαίρας δεν μπορεί να τον ανακόψει από την υψηλή αποστολή του να κηρύξει το ευαγγέλιο τής σωτηρίας των ψυχών.

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.** πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζῆ... δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. Η΄ 35-39).

Η βαθύτατη πίστη του προς τον Ιησού Χριστό δεν του χαρίζει απλώς εκείνη την εσωτερική ειρήνη που ο Κύριος κατέλιπε προς τους μαθητές του, ως αιώνιο δώρο, - **εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν** - λίγο πριν από τη σταύρωσή του αλλά και τον οδηγεί προς μία εσωτερική εγκαύχηση, γιατί γνωρίζει ότι μετά τις θλίψεις τής ζωῆς ακολουθεί η πληρότητα τής ἀγάπης του Θεοῦ μέσω τού Αγίου Πνεύματος και «ὁ τῆς Δικαιοσύνης στέφανος» (Τιμ. Β΄ Δ΄, 8).

Γράφει συγκεκριμένα προς τους Ρωμαίους: «Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,... οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ. Ε΄ 1-5).

Αναμφίβολα, μέσα στην παγκόσμια ιστορία των λαών, καμία άλλη προσωπικότητα δεν αγωνίστηκε τόσο έντονα, τόσο αγνά, τόσο ιδεολογικά, για να μορφώσει Χριστό στις καρδιές των ανθρώπων και να τους οδηγήσει στην ουράνια βασιλεία τού Κυρίου όσο ο Απόστολος Παύλος. Και καμία άλλη προσωπικότητα δεν επέδειξε μπροστά στους κινδύνους και τον θάνατο, όχι απλώς υπομονή και καρτερία, αλλά παρρησία και ευψυχία, όσο ο Παύλος.

Οι σημερινές δυσκολίες και αντιξοότητες που αντιμετωπίζουμε πιστεύω ακράδαντα ότι είναι δυσκολίες που εμείς τις δημιουργήσαμε, λόγω τής υποδούλωσής μας στη νοοτροπία που μάς επέβαλε ο υλικός ευδαιμονισμός. Συνεπώς, ο ακολουθητέος δρόμος δεν είναι απλώς μία εξωτερική οικονομική περισυλλογή. Επιβάλλεται να αλλάξουμε νοοτροπία σκέψεως, δράσεως και ζωῆς.

Να αναζητήσουμε τον Σωτήρα Χριστό και να τον ενθρονίσουμε στις καρδιές μας. Και να τον καταστήσουμε πλοηγό τής ζωής μας. Τότε και μόνο τα υπέροχα εκείνα βιώματα του θείου Παύλου θα γίνουν και δικά μας. Και θα δυνάμεθα ανά πάσα στιγμή, στις δυσκολίες τής ζωής μας, να αναφωνούμε και εμείς μαζί του. «... εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ... οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες... ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ.Ε΄ 1-5).

Αυτή η αγάπη και η ειρήνη τού Θεού, εύχομαι από κέντρου καρδιάς, να ανοικεί πλουσίως στις καρδιές όλων των συνέδρων, εισηγητών και ακροατών, και να συντελεί εις πάσα πνευματική καρποφορία τού Ελληνισμού, τού οποίου η αγάπη τού Κυρίου μάς έταξε πνευματικούς ταγούς.

Συγχαίρω επίσης από μέσης καρδιάς τον εν Κυρίω περιπόθητο Αδελφό Μητροπολίτη Βεροίας και Ναούσης και Καμπανίας κύριο Παντελεήμονα δια τα ΚΑ΄ ΠΑΥΛΕΙΑ και τού εύχομαι ολοψύχως, όπως η αγάπη του Κυρίου, δια πρεσβειών του Αποστόλου Παύλου, τον κρατύνει εν παντί, επ'αγαθώ τού ποιμνίου του, τού Ελληνισμού και της Μητρός Εκκλησίας.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου
Πέμπτη 25 Ιουνίου 2015

Μετ' ευχών εγκαρδίων

ὁ Πάππος Χρυσόστομος